

גינת נוי

פרשת תרומה, פסקא ד-ו

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' נה טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ד]

וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם זהב וכסף ונחשת (כה, ג)

אמרו חז"ל אין זא"ת אלא שכינה - ושכינה היא כנסת ישראל, ושכינה אין לה קשר עם ישראל אלה בתורה הקדושה, שאפילו בזמן הוצאת ספר התורה, יראה ורעד יבוא בכך, שהוא זמן רחמים וגלוי חסדים, שהיא נחשבת יסוד אבא, שמתגלה קדושתו ואהבתו על ישראל, והחזן הוא דוגמת זעיר אנפין. ולכן בזמן קריאת התורה אסור לדבר, ואפילו לקרוא בלחש עם החזן, אלא להסתכל על הפרשה, ולשים לב מה קורא החזן.

וצריך להתמיד ולקבוע זמנים ללמוד התורה, ולהבין ולהעמיק בה ובסודותיה, כמאמר הפסוק "לא דבר ריק הוא מכם", ואין שום דבר מיותר בתורה, אפילו אות אחת ותגין ונקודה אחת. מה שאתה לא מבין בפשט תבין ברמז, ומה שלא הבנת ברמז תבין בסוד, בדרך הזוהר הקדוש ומפי יודעי ח"ן על דרך הקבלה. והתורה היא נקראת פרד"ס על דרך מה שהסברתי למעלה, ומרוב חיבת הקב"ה לישראל הנחילנו אותה. וה' יעזור לנו שנלמוד ונשכיל ונבין אותה, כמאמר הפסוק "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

והרב חתם סופר זצוק"ל נתן טעם על הימים שקוראים בהם תורה, מהפסוק הזה עצמו. ממלת זהב וכסף ונחשת כולם בראשי תיבות.

אותיות זהב: ז' - ביום השבת, שהוא שביעי. ה' - ביום חמישי שקוראים תורה. ב' - ביום שני שקוראים. אותיות כסף: כ' - ביום כפורים. ס' - ביום סוכות. פ' - ביום פסח ופורים. אותיות נחשת: נ' - ביום חנוכה, שחנוכה נקראת על חג נרות, ח' - ביום חודש בראש, וביום ראש השנה גם כן ראש חודש. ש' - ביום שבועות. ת' - ביום תשעה באב ותענית צבור.

זכות הרב הקדוש יגן עלינו ועל ישראל אחינו, ונזכה ללמוד תורה לשמה, וביחוד ביום השבת, לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולהקמת שכינתא מעפרה אמן.

גינת נוי

פרשת תרומה, פסקא ד-ו

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' נה טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ה]

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה, ח)

היה לו לומר ושכנתי בתוכו, אלא כוונתו של הקב"ה היתה, שישראל ישתדלו להתאחד בתרומתם מנדבות לבם, ויעשו "מקדש לי", לי – לשמי, אז אני אשכן שכינתי "בתוכם", בתוכם - הם בלב כל אחד ואחד בישראל - אמן.

[ו]

וועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרובים על שני קצותיו: (כה, ח)

הקב"ה ציווה את משה רבינו על התרומה למשכן, וצוה אותו על כל דבר ודבר, המשכן והמנורה והשולחן וגו', ובכל מקום יאמר לו בלשון יחיד, "ועשית" "ועשה", אבל באמצע ענין הכרובים, שאמר "ועשית שנים כרובים זהב" וגו', "ועשה כרוב אחד מקצה מזה" וגו', אמר תעשו.

התכוין הקב"ה, שישראל יעשו, שילכו בדרכיו ויהיו באחדות גמורה וישמרו תורתו, והקב"ה יהי שמח ומשתעשע בהם - ויתגלה שכינתו במקדש והקול מבין שני הכרובים, כמו שאמרו חז"ל, שבזמן שישראל עושים רצונו של מקום הכרובים יהיו פניהם איש אל אחיו באהבה וברצון, ובזמן שישראל אינם עושים רצונו של מקום, מפנים פניהם אחד לכאן ואחד לכאן.

בזה אמר למשה אחרי שצוהו לעשות - שישראל הם שיעשו בהשתדלותם שיהי' ביניהם שלום, ועל ידי זה יהי' נחת רוח ואשכון בהם, ויגרמו שלום לכרובים - שיפנו פניהם איש אל אחיו. וגמר בפסוק השני, "ויהיו הכרובים פורסי כנפים למעלה ופניהם איש אל אחיו".

ה' יעזור לנו ללכת בדרכיו יתברך, ולשמור תורתו ומצותיו, והקב"ה ישכן שכינתו בינינו, ויגאלנו גאולה שלמה, בעגלא ובזמן קריב, במהרה בימינו, אמן.